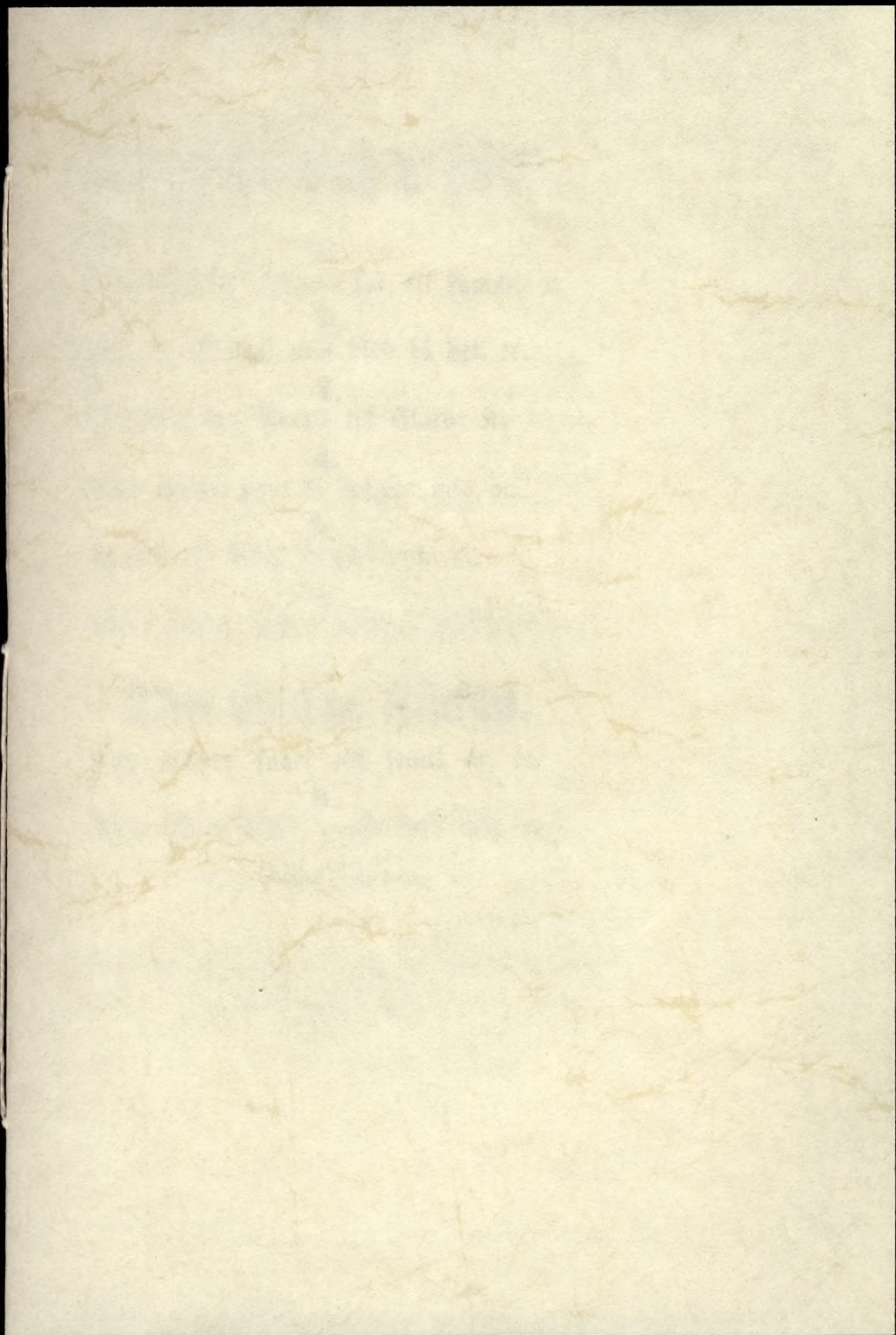
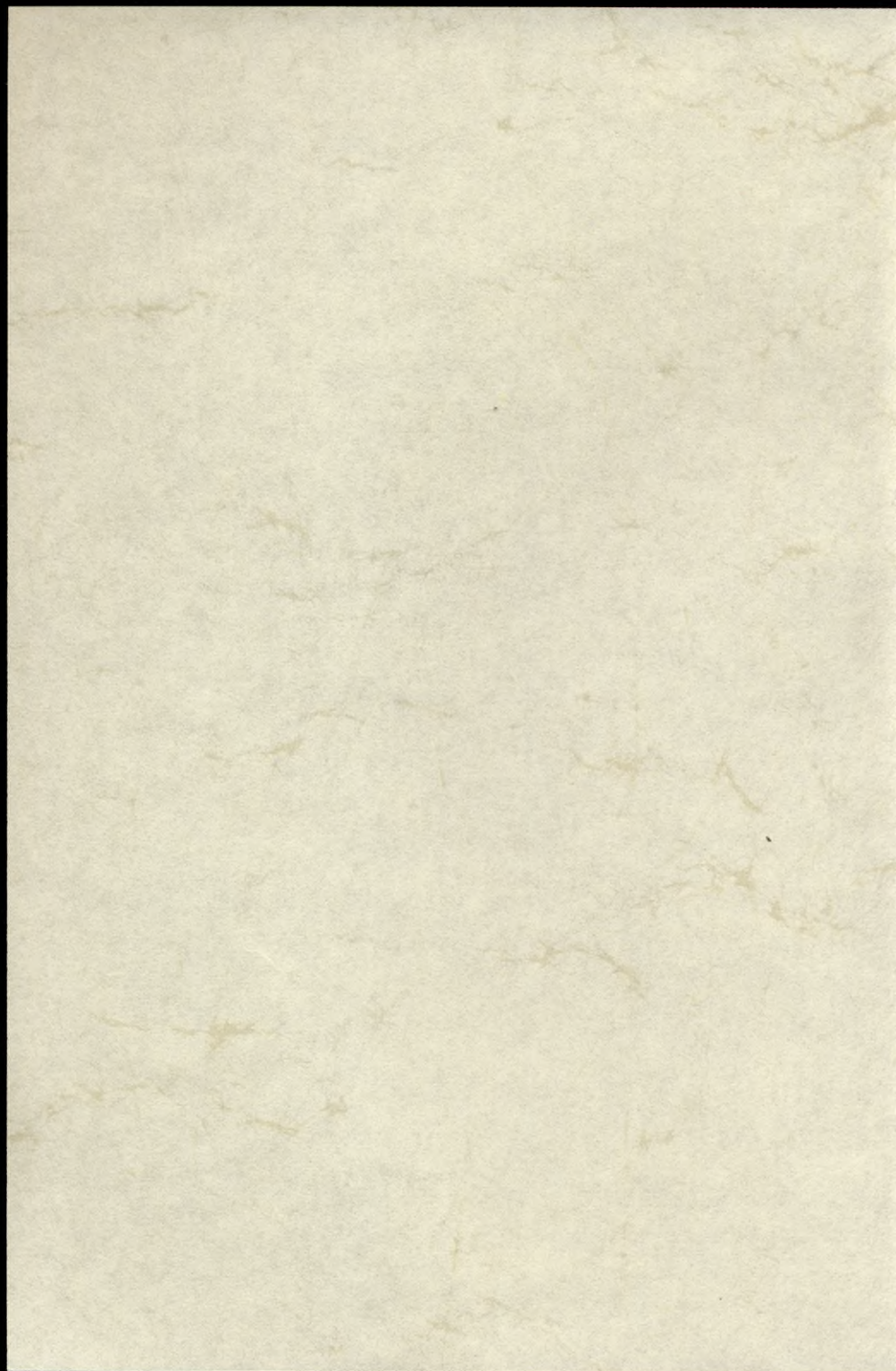

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

Kyssarne.

1.
Sag stod för spegeln för att kamma oc.

2.
Sag är så ung, min blod så het, oc.

3.
En gång sad' Frans till Clara: oc.

4.
Med mycket prut du lofwat mig, oc.

5.
Flicka! hör hwad hände nyh: oc.

6.
Med Zulma, inwid källans spegelrund, oc.

7.

Den åldriga Flickan.

Sag hinner snart till femti år, oc.

8.
Kom, sköna flicka, walsa med mig, oc.

I.

Jag stod för spegeln, för att lamma Mitt
långa, långa bruna hår; Men med deifams-
ma infom Mamma, Och sad': "du jemi wid
spegeln står!"

2. Och håret swallade kring barmen, Jag rå-
rar stöjades min blick, Och med min zitra up-
på armen Bedröfwad jag till ången gick.

3. Der tillrade, i ffigd af alen, Den klä-
ra källans silfwerår; "Hår", tänkte jag, "i
lugna dalen, Du såkert ensam vara får."

4. "Om du blott ej är följd af Mamma, Kan
du i källan spegla dig!" Jag sade. . . Hu! och
i deifamma Jag hörde någon bakom mig.

5. "Ack! — war ej rädd, förtjusarinna!
På ången aldrig Mamma går: Der kan man
bara blommor finna, Fast man, som dig, dem
sällan får?"

6. En Yngling stod, när jag mig wände,
Framsör min blick så underfön, Men we!
hör endast, hwad som hände: Han bad mig om
sin hittarlön.

7. Förwirrad gaf jag honom handen, Den
höljde beta lysars ström: Jag darrade och mi-
ste anden, Han war så dm, så dm, så dm!

8. "Din mun," han sade, "bör belöna, Att jag dig funnit denna gång: Dock låt oss byta, Omma sköna! Gif mig en kyss, du får en sång!"

9. Han mor stet bröst mitt hufvud stödde, Så såll jag i hans famn mig fann; Jag lände, hur mitt inre glödde, Hans mun på mina läppar brann.

10. Se'n sång han, och för hvarje wisa En kyss han fördrade af mig, Och wille just så här bewisa Mig vara skyldig den åt sig:

11. "Liksom en ton den andra följer, Så bör ra kyssar följas fort; Den ena sig ei längre dölj-er, Än till den förra klingat bort!"

12. Hur många wisor, ack, hur många, Den lilla wackra gossen kan! Ibland dem saun jag inga långa, Men alla jag så sköna fann.

13. Dock bör man alltid älsam vara, Och hören, lystrar! warningen: "Den första kys- sen bör man spara, Man ger bort tusende i den!"

2.

Jag är så ung, min blod så het, Jag är blott femton år, Och bättre ei, än kyssa wet, Men kyssar aldrig får: Och är min flicka än så kär, Så tror jag att förärdet det är, Ty jag må längta aldrig så, Men kyssar får ei ändå.

2. Wär grannas Fiken är så god, Så wack- ler som en dag. Jag hårom dagen fatta mod Och samtog henne, ja. Men, ack! uti des förklädsband En knappål stäck mig uti hand,

Och jag stref till, ty blö'n kom ut, Och med
wår kyskaing blev det slut.

3. En dag wid skön jag henne såa, Hon
war så om, så warm, Om kysken bad jag, och
straxt låg Omkring des hals min arm. Hon
spetsade sin rosenmund, Men fram kom fadrens
arga hund, Mig rasande i benet bet, Och kysken
glömdes af förtret.

4. En dag jag i min ofskuld satt, Straxt
utanför des döer, Des sköna händer fick jag
fatt, Och wille nu som förr. Då framkom
halligt hennes far, Som bakom dörren ofedd war;
Och slutet blef precist som nyh, Att jag fick
wandra utan kys.

5. Då jag gick der förbi i går, Hon sak-
ta sade mig: I qwäll mitt fönster öppet står,
Och då jag wäntar dig. Jag kommer lär och
full af hopp, Mot wäggen reser stegen opp,
Men den brast under mig itu, Och kys fick jag
ej heller nu.

6. Och så det alltid med mig går. Wist
är jag glad och ung, Men om ej snart en kys
jag får, Så blir min lefnad tung. Säg ni,
som ha'n mitt öde sport, Hwad har jag stac-
kars gose gjort, Att ingen will förbarma sig,
Och wara god och kysa mig?

3.

En gång sad' Frans till Clara: "Om jag be-
gärde bara En kys, fick jag den? såa": -- "En
kys, en kys", hon hördes swara: "Nej, "goda
goose! nej."";

2. "För att ej lottlös vara, Låt en blick
förklara, Att du ej hatar mej!" — "En blick, en
blick", hon hördes svara: "Nej, goda gosse! nej." ;:

3. "Annu en bön min Clara! Se'n skall du
fredad vara; Gif förgen då åt mej" — "Åt dig!
åt dig, hon hördes svara: "Nej, bästa gosse nej." ;:

4.

Med mycket prut du lofwat mig Två kyrkar
— gif mig millioner. Ått! låt dertill beqvåma dig,
Åf efterdöjande resonor.

2. Ty när wi våra kyrkars tal Hwar stund
på detta sätt förlora, Så skola ondskan och före-
tal Till slut sin räknepost förlora.

3. Med ryktet, annars aldrig tyst, Man då
så slugt skall gå till våga, Att denna läring ej
kan säga, Hur många gånger du mig kyrkt.

5.

Sticka! hör hwad hände nyss: Unga Doris, en
herdinna, Hundra lamm sig wille wiinna Åf sin
herde för en kyrk.

2. Några dagar längre fram, (Säg, hwem
kunde sådant tänka), Måste Doris honom skän-
ka Hundra kyrkar för ett lamm.

3. Se'n om några dagar änn', Kladd att sig
förgåten finna, För en kyrk nu wår herdinna
Skänkte hundra lamm igen.

4. Åter någon dag förgick, Hund och hjord

hon wille wäga För en kyß — men gynnma plä-
ga! Lise den för intet fick.

6.

Med Zulma inwid källans spegelrund Jag en-
sam satt, en herrlig aftenstund, Selana tog på
dunkla himlens grund, Med Cypris blida stierna
i förbund. Då stög ett trostigt bi från närm-
sta lund Och särade min Zulmas hulda mund.

2. Jag hönt uppå mitt knä, Med fromma
ljud Jag bad till helsans underfulla Gud Att
hela swullna läppens purpurhud, Med sunnil-
kunskap är min qwalda brud. Från lunden hwif-
tande i qwällens skrud, Strax trostligt hördes,
desa klara ljud.

3. Med honungsfötta endast du förwär Att
läka smekande des bittra sär. Då steg i ögat
milde en glädjetår Till sorgsna Zulma samnande
jag går En kyß utaf min trogna mund hon sär,
Och strax blef heladt hennes purpurfår.

7.

Jag minner snart till femti år, Jag säkert ej
mer någon friare får; Men hwad mitt hufwud
mest gör brödd: Min fågring är alldeles flydd.
I fordna dar hur roligt det war, Att bliwa
belikad af hwarje kar! Nu se de mig ej mer
med begär, Fastän jag med grannlåt mig klär.
Att konstens tillhjelp will ej förslå Att mer nå-
gon friare få.

2. Åh! när jag mins de sälla år, Som jag framledde i ungdomens vår: Hvar ungfärl sade mig då något grannt, Med många små hjertan till pant. Då var jag nyckfull, mulen och trår, Nu får ju jag sitta ensam här — Med minnet blott, och ångren qvar, Fast det mitt alfware då icke war. Nu är det slut med alle frieri Och jag får wisst ogifter bli.

3. Jag mins en dag så fröjdesfull, Då begåfwad jag blef med kedja af guld. För mig det ej så öwantligt war, Att friaren gåstwor mig bar. Jag tänkte mig ewigt en gyllene tid, Jag dyrkade lyckan, som war mig så blid. Men hwilket swel — nu är det förbi! Och jag kan ej mera sådant få si. Af alla dem, som offer mig bar, Har jag ej en enda mer qvar.

4. Bland flere war en unger-swen Utas militären, som ock war min wån. Han kyfste mig ömt, och tryckte min hand, Samt gaf mig wål skänker ibland. Då gick det på det wanliga sätt, Med honom war lifwet så lugnet och så lätt. I kärleks-joller dagen framgick, Bewis jag sedan deruppå fick. Jag tänkte wisst hans maka få bli, Men det är allesammans förbi.

5. Med en liten ofynlig, låghalter sprått War tiden så nöjsam, och lätt, Att kyfa han mig öfwade nog, Fast han mig omsider bedrog — O, hwar gång jag will tänka derpå, Mitt tålmod will mig då förgå! Nå, nå, jag får wisst ogifter bli. Fördomdt! att jag der skulle få si, Hur ulfwen kan i färdpilsen bo. Gud nåde den, karlar will tro!

6. Jag särad kom ur denna strid, Bestod att ej goda med kärleken frid; Men denna skalk

så listig och wig, Snart slutade detta vårt frig.
Hos mig anmålte sig trene friare, Som mig
kyste så mycket ifrigare. Jag gjorde allt att
få mig en man. Uel flickor! om ni tänkte
ibland, Hwad qwal det är att gåstad så bli, Då
gick wist begäret förbi.

8.

Nom, Pöna flicka, walsa med mig, walsa med
mig :: Troheten skall du finna hos mig, sin-
na hos mig ::

2. Mitt uti dansen gif mig en kys, gif mig
en kys, :: I hwilken sällhet gaf du mig nys,
gaf du mig nys ::

3. Du ger blott en, jag ger då två, jag ger
då två :: Så bör nu dansen alltid så gå, All-
tid så gå ::

* * *

Spar på din första kys, min flicka, och mins
min förmaning! Wet, att du tusen ger, när du
den första har gett.

1001851017

